

**δίκη** (συνών. δικαιοσύνη, αντίθ. ἀδικίη). Δικαιοσύνη/τὸ δίκαιο, justice/law, Ἡράκλειτος 80 τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκη νῆριν Παρμενίδης 1.28 οὔτε τι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε Δημόκριτος 174 ὅς δ' ἂν καὶ δίκης ἀλογῇ καὶ τὰ χρηρὴ ἐόντα μὴ ἔρδη 215 δίκης κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία 256 δίκη μὲν ἐστὶν ἔρδειν τὰ χρηρὴ ἐόντα 258 κτείνειν χρηρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκη ν . . . καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν . . . δίκης . . . μέζω μοῖραν μεθέξει 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν. || **Δίκη**. Ἡ Δίκη (προσωποπ.), Justice (personif.), Ἡράκλειτος 23 Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ἤδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 94 Ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα, εἰ δὲ μή, Ἑρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν Παρμενίδης 1.14 τῶν δὲ (sc. θυρέτρων) Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβοῦς 8.14 τοῦ εἵνεκεν οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε Δίκη χαλάσασα πέδησιν, ἀλλ' ἔχει. || **δίκην διδόναι**. Ἐπανορθώνω τὸ δίκαιο, restore justice, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκη ν καὶ τίσιν ἀλλήλοις. Πρβλ. θέμις, τίσις. || **δίκην λαγχάνειν**. Ἀποκτῶ δικαίωμα νὰ ἐκδικασθεῖ μήνυσή μου, acquire the right to have my suit tried, Δημόκριτος 159 τοῦ σώματος αὐτῇ (sc. τῇ ψυχῇ) δίκη ν λαχόντος. Πρβλ. αἰτιᾶσθαι, αἰτίη. || **δίκην + γεν.** Ὡσάν/ὅπως, like/such as, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 καπνοῖο δίκη ν.

**δίκρανος**. Δικέφαλος/δίγνωμος, two-headed/undecided, Παρμενίδης 6.5 δίκρανοιο ἀμηχανία γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον.

**δίνη** (συνών. δῖνος). Δίνη/στρόβιλος,, eddy/vortex, Ἐμπεδοκλῆς 35.4 ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέριστατον ἵκετο βένθος δίνη ν 115.11 γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ἡελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίνη ν αἰς Δημόκριτος A 83 (DK II 105,1) κατ' ἀνάγκην μὲν καὶ ὑπὸ δίνη ν. Πρβλ. προηστήρ, στροφάλιγξ.

**δίνος** (συνών. δίνη). Δίνη/περιδίνηση, eddy/whirl, Λεύκιππος A 24 (DK II 78,5) οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δῖνον Δημόκριτος 164.7 κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. περιχώρησις, προηστήρ, στροφάλιγξ.